

SG DEPONI AS
Postboks 53
7221 MELHUS

Saksbehandler, innvalgstelefon
Ida Frøya Svendsen, +47 74168055

Vedtak - tillatelse til deponering av rene masser - Udduvold vest / Reitdalen - SG Deponi AS - Melhus

Fylkesmannen gir SG Deponi AS tillatelse etter forurensningsloven til deponering av rene masser i Udduvold vest/Reitdalen.

Tillatelsen har en ramme på totalt 2 500 000 kubikkmeter, fordelt på årlig mottak av 167 000 kubikkmeter. Det tillates mottak av masser (deponering) til og med 31. desember 2040. Avslutningsarbeid kan pågå til og med 31. desember 2041.

SG Deponi AS må ta prøver av sigevannsutslipp etter renseinnretning, i tråd med et måleprogram. I tillegg må SG Deponi AS sørge for at fagkyndig utarbeider og gjennomfører et overvåkingsprogram for påvirkning på økologisk og kjemisk tilstand i Reitanbekken, i tråd med bestemmelsene i vannforskriften for tiltaksorientert overvåking. Programmene skal være representative for det faktiske utslippet fra deponiet, og sikre at uakseptable utslipp fra deponiet blir avdekket.

SG Deponi AS må oppdatere støysonekartene, slik at de synliggjør støyutbredelse i tillatt driftstid (ikke i døgnet).

Senest 3 måneder etter at deponiet er avsluttet, skal SG Deponi AS sende en sluttrapport om avslutningsarbeidet. Rapporten skal gjøre rede for behovet for etterdrift.

Tillatelsen gis på visse vilkår og er gyldig fra dags dato. Vedtaket kan påklages.

Vi viser til søknad av 16. september 2019 om tillatelse etter forurensningsloven til drift av deponi. Vi viser også til e-postkorrespondanse i ettertid.

Vedtak

Fylkesmannen i Trøndelag gir SG Deponi AS tillatelse til deponering av rene masser som omsøkt på deler av eiendommene gnr./bnr. 2/1, 2/2, 3/1, 4/1, 4/2, 6/1, 6/2, 6/8 og 8/5 i Melhus kommune. Tillatelsen gis i medhold av vern mot forurensninger og om avfall av 13. mars 1981 nr. 6 (forurensningsloven) § 11 jf. § 16.

Vedleggene til tillatelsen er også en del av de juridiske kravene.

Tillatelsen med tilhørende vilkår er vedlagt.

Søknad

På vegne av SG Deponi AS (tidligere SG Entreprenør AS) har Selberg Arkitekter AS søkt om tillatelse etter forurensningsloven til drift av deponi for ikke-forurenset jord- og steinmasser (rene masser) i Reitdalen/Udduvold vest (søknad datert 16. september 2019). Formålet er å betjene overskuddsmasser fra utbyggingsprosjekter i Trondheimsregionen. I tillegg nevnes også større og mer drivverdig landbruksareal på eiendommene, etter endt deponering, som hensiktsmessig.

Vedlagt søknaden fulgte en planbeskrivelse (sist revidert i november 2018), som ble utarbeidet i forbindelse med detaljregulering for området. Reguleringsplan- og bestemmelser ble vedtatt av Melhus kommunestyre 29. januar 2019. Nordøst i reguleringsområdet (del av eiendom gnr./bnr. 6/2) er tidligere (i 2003) regulert til steinbrudd, og videreført i ny regulering. Anlegget er imidlertid ikke i drift, og reguleringen tillater oppfylling av rene masser også her.

Reguleringsplanen har rekkefølgebestemmelser for etablering av tiltak/løsninger før og under driftsperioden, og istandsetting etterpå.

Det regulerte området er 356,5 dekar (daa) stort, inkludert mottaksområde for foredling av masser (skille matjord og stein), vaskestasjon, sedimentasjonsbasseng og øvrige arealbehov for optimal og sikker drift. Selve deponiet er 238 daa stort. Det er planlagt deponering av 2,5 millioner kubikkmeter (m³) i en periode på 15 år (årlig mottak på 167 000 m³). Høyden på deponiområdet er beregnet til opptil 40 meter.

Ettersom tiltaket er et større deponi, og det er sannsynlig at det vil komme i konflikt med verdifulle naturtyper, landbruk og friluftsområder, er tiltaket konsekvensutredet, jf. forskrift om konsekvensutredninger. Det er også laget en risiko- og sårbarhetsanalyse (ROS-analyse) av aktuelle hendelser/situasjoner.

Deponiet vil ligge i et større landbruksområde, som preges av både kulturlandskap og naturlandskap. Både landskapsbildet og naturmiljø er konsekvensutredet (henholdsvis vedlegg 9 og vedlegg 6 til planbeskrivelsen). I sistnevnte fremgår at sørlige deler av Reitdalen er utgravd marin leire, og at dalen tidligere var en ravinedal. Ettersom det er utført landbruksplanering i både hovedravine, og spesielt sideravine, har dalen mistet sin verdi som geotop. Den benevnes nå som en «stedvis bratt bekkedal med ravineelementer.» Reitanbekken, som renner gjennom dalen, har en anadrom strekning frem til deponiet/planområdet. Sjøørreten stoppes av et naturlig vandringshinder (oppopping av greiner) nedstrøms deponiområdet. Reguleringsbestemmelsene krever at det tilrettelegges for gode gyteforhold og opphold for sjøørreten i denne delen før igangsetting.

I planbeskrivelsen står det at «berggrunnen i dalen består av grønnstein, og er dekket av marin leire og sterk for forvitra berggrunn i de nordlige delene». Undersøkelser og stabilitetsberegninger har

vist at stabiliteten er «noe anstrengt» i den sørlige delen av deponiområdet, og varierende grunnforhold i sør og nord grunnet funn av mulig kvikkleire/sjøbruddmateriale.

Reguleringsbestemmelsene krever at geotekniske tiltak beskrevet i geoteknisk notat (vedlegg 12 til planbeskrivelsen) følges. Den sørlige delen er regulert med faresone ras- og skredfare, og skal ikke benyttes til anleggsvirksomhet.

Deponeringen vil føre til at Reitdalen fylles igjen. Ifølge beskrivelsen skal deponeringen skje etappevis, først fra angrepspunkt/delområde B og C (nordlige del, omtalt som hovedetappe 1), deretter A (sørlige del, omtalt som hovedetappe 2) (Figur 20 og vedlegg 3 i planbeskrivelsen). Arbeidene i hovedetappe 1 og 2 skal skje etter en gitt rekkefølge, som blant annet innebærer etablering av anleggsvei og drenering, etablering av tipp, og etablering av støttefylling/sikringstiltak før deponering kan skje (nærmere beskrevet i kapittel 5.3 i planbeskrivelsen). Det står beskrevet at «oppfylling må generelt utføres lagvis, og det må ikke anlegges midlertidig fyllingsstoff høyere enn 5 meter og fronthelning brattere enn på 1:1,5. Overflatevann må kontinuerlig ledes ut i dreneringen eller en midlertidig åpen grøft.» Melhus kommune har i reguleringsbestemmelsene stilt krav til blant annet type masser, drenering, oppfylling og behandling av matjord, i tillegg til en driftsplan som kommunen må godkjenne.

Ifølge konsekvensutredningen for naturmiljø vil selve deponeringen gi middels til stor negativ konsekvens på flora og naturtyper, middels negativ konsekvens på vilt, og liten til middels negativ konsekvens på akvatisk miljø. Det er vurdert tilsvarende konsekvens også etter drift. Årsaken er at en del vegetasjon og naturmangfold (som gråor-heggeskog, og rik edelløvsskog med gammel grov alm) vil gå tapt når dalen fylles igjen med masser, i tillegg til at Reitanbekken vil bli utsatt for avrenning fra deponerte masser. Også spredning av uønskede, fremmede plantearter (som hagelupin og kjempespringfrø) fra deponerte masser er vurdert som en risiko.

I notatet om avrenning og rensing (vedlegg 8 til planbeskrivelsen) omtales Reitanbekken som en sårbar resipient. Den er liten i forhold til det angitte nedslagsfeltet (hovedsakelig fra vestsiden), og for fisken vil det derfor være viktig med tilstrekkelig renseeffekt. For å redusere rensebehovet planlegges avskjærende grøft på vestsiden, og for fjerning av partikler og næringsstoffer fra sigevann (vann som har vært i kontakt med de deponerte massene) planlegges et sedimentasjonsbasseng nord i området. Reitanbekken vil bli lagt i rør i deponiperioden og ledes til sedimentasjonsbassenget. Denne lukkede løsningen vil også ta hånd om overvann fra myrområdene oppstrøms bekken, og påkoblede ledninger. Under eller ved sedimentasjonsbassenget vil det ligge et rør for rent overflatevann. Disse tekniske løsningene er ment etablert før deponering settes i gang. Sedimentasjonsbassenget skal overvåkes og tømmes etter behov, ifølge beskrivelsen og reguleringsbestemmelsene. Reguleringsbestemmelsene stiller også krav til prøvetaking i bekken før og etter lukking, som skal vurderes etter grenseverdier i vannforskriften.

Deponiområdet ligger nært hovedvegnettet E6/E39, og vil ha avkjøring fra vegen Øyan (fylkesveg 6606) via steinbruddet. Vegen Øyan har en årsdøgntrafikk (ÅDT) på 680, med 7 % andel tunge kjøretøy. Deponidrift på 250 virkedager per år, og 15 m³ per lass, utgjør 92 kjøretøy inn og ut fra området per døgn (turproduksjon), ifølge trafikknottatet (vedlegg 11 til planbeskrivelsen). Med en driftstid mellom kl. 07.00 og 18.00 betyr det i gjennomsnitt 8 kjøretøy per time. Oppsummert vil ny årsdøgntrafikk på vegen Øyan bli 772 med et aktivt deponi, hvorav tungtrafikkandelen vil øke til 18 %. Det planlegges også anleggsveier på selve deponiområdet. I trafikknottatet er vegnettet vurdert som tilstrekkelig med tanke på kapasitet og sikkerhet, og at det ikke er behov for avbøtende tiltak. Det må imidlertid ryddes for sikt og gjøres bæreevneålinger.

Støyende kilder er oppgitt å være inn- og utkjøring med lastebiler, utlegging av stein ved bruk av én gravemaskin, én doser og én hjullaster, og tømning av masser fra kjøretøyene. Det fremgår av støynotatet (vedlegg 15 til planbeskrivelsen) at tre boligeiendommer, i deponeringsfase 2 og nordre del av fase 3, vil kunne bli utsatt for støy i den grad at det kan være nødvendig med skjermingstiltak (gul støysoner). De beregnede støysonerkartene som det er vist til, har tatt utgangspunkt i døgnmidlet verdi (L_{den} – gjennomsnittlig nivå over et døgn). I støynotatet er det bemerket følgende: «Ettersom deponiet kun drives på dagtid vil resultatene i denne rapporten angi en lavere verdi enn hva som vil oppfattes under aktivitet på deponiet». Som avbøtende tiltak krever reguleringsbestemmelsene etablering av støyvoll- og skjerm før deponiaktiviteten er nærmere enn 200 meter til nærmeste berørte nabo i fase 2, og en varslingstjeneste for naboer ved unormal drift. Dette er tatt inn i reguleringsbestemmelsene.

Det er også gjort beregninger for støvsituasjonen (vedlegg 16 til planbeskrivelsen). Her antas det at den største kilden er tungtrafikk på anleggsveiene, mens at bidraget fra arbeid med massene er lite. I deponeringsfase 3 viser beregningene at to boliger havner i gul luftsoner, og ytterligere ni har høyeste timemiddel som overskrider anbefalt grenseverdi. Ingen boliger er i rød luftsoner, ifølge støynotatet. Det er satt krav om støvreduserende tiltak og grenseverdi ($PM_{10} \leq 200 \mu\text{g}/\text{m}^3$) i reguleringsbestemmelsene.

Etter endt deponering, vil arealet istandsettes, revegeteres og tilbakeføres til landbruk-, natur- og friluftsmål (LNFR-formål). Også Reitanbekken vil gjenåpnes, mens sedimentasjonsbassenget vurderes beholdt. Målet er å oppnå minst like god økologisk og kjemisk tilstand som før lukking. Det er i reguleringsbestemmelsene stilt krav til areal og utforming på bekkens kantsone, og at denne skal revegeteres med stedegent plantemateriale. Utforming skal ta høyde for en 200-årsflom.

Reguleringsplanen legger opp til at deponiområdet skal være tilbakeført til LNFR-formål innen 20 år etter at det er gitt tillatelse til tiltak.

Høringsuttalelser

Søknaden har vært ute til høring i perioden 10. oktober 2019 – 17. november 2019. Den ble kunngjort på Fylkesmannens hjemmeside, hos kommunen, i Adresseavisen og Trønderbladet, og tilsendt sektormyndigheter og naboer.

I løpet av høringsperioden har vi mottatt uttalelser fra fire avsendere. Oppsummert er uttalelsene som følger:

Statens vegvesen:

Statens vegvesen har uttalt seg som vegadministrasjon for riksveg på vegne av staten, som vegadministrasjon for fylkesveg på vegne av fylkeskommunen, og som sektoransvarlig for vegtrafikk på vegne av staten.

Statens vegvesen forutsetter «at planlagte dreneringstiltak dimensjoneres og tilpasses de faktiske hydrologiske forhold i nedbørsfeltet. Herunder bør det sikres at deponiet og tilhørende anlegg og dreneringstiltak ikke vil føre til vann på avveie, som igjen kan føre til skader på E39 og Fv. 6606. Ved beregning av 200-årsflom bør det legges inn et klimapåslag jamfør nasjonale anbefalinger for dette området.

Melhus kommune:

Melhus kommune bekrefter at søknaden er i tråd med reguleringsplanen av 29. januar 2019.

Med henvisning til avfallsforskriften kapittel 9 (om deponi) definerer kommunen deponiet som et kategori 3-deponi, som kan deponere inert avfall og lett forurensede masser. Følgelig må rutinene for mottak av masser, og valg av analyseparametere for prøver i vannet, gjenspeile dette, skriver kommunen.

Kommunen stiller spørsmål om virksomheten skal motta sprengstein, da massene kommer fra anleggsarbeid/sprengningsarbeid. I og med at Reitbekken er «veldig sårbar» og renner ut i det varig verna vassdraget Gaula, vil kommunen at det gjøres en kartlegging/vurdering av nitrogenutslipp og pH i vannet.

Kommunen skriver at «med tanke på at Reitbekken er veldig sårbar og renner ut i Gaula som er vernet, bør den mulige effekten av nitrogen fra sprengstoffrester kartlegges». Kommunen viser til undersøkelser fra tunnelarbeider, i regi Statens vegvesen.

Kommunen mener sedimentasjonsbassenget bør være stort nok til å tåle en 200-årsflom, og at renssevnen må være tilpasset dagens vannkvalitet og forventet nitrogeninnhold (hvis mottak av sprengstein). Tømming av bassenget må innarbeides i virksomhetens HMS-system. Kommunen mener også virksomheten må sette av penger i driftstiden for å ivareta sedimentasjonsbassenget også etter at deponiet er nedlagt.

Før deponering starter, ønsker kommunen at måleprogrammet for vannmiljø inkluderer et vannprøvetakingsprogram med to hovedoppgaver; 1) dokumentere at utslippene er innenfor kravene i forurensningsforskriften og avfallsforskriften, og 2) ta hyppige nok og representative prøver for hensyn/ grunnlag til tiltak ved Reitbekken og/eller andre påvirkede parter. De bemerker at konsekvensene av for stort partikkelutslipp er mest kritisk i elva i gyteperiodene til ørret.

Luftkvalitet er, ifølge kommunen, godt ivaretatt av reguleringsbestemmelsene. Dokumentasjonen av dette må innarbeides i et måleprogram.

Med henvisning til planbestemmelsene og utredningen av naturmangfold, ønsker kommunen at det settes vilkår om mest mulig bruk av vegetasjon, som er særegent for området, ved revegeteringen av den endelige bekken. De anbefaler da at det gjøres en kartlegging i mai/juni på grunn av mulighetene for artsobservasjoner.

Vi får opplyst at det ikke er kommunalt avløp i området, og at det pågår et arbeid med å rydde opp i spredt avløp og ikke-godkjente private avløpsrenseanlegg. På grunn av grunnforholdene har flere naboer utslipp fra private avløpsrenseanlegg til Reitbekken. Kommunen mener at midlertidig lukking og avsluttende heving av bekken må gjøres på en slik måte at naboer med utslipp fra avløpsanlegg og eventuelle berørte jordbruksdren fortsatt har tilgang på bekken under driftsperioden og etter avslutning. Kommunen skriver: «I forlengelsen av vedlegg 8, VA-plan og notat til reguleringsplanen, bør det utarbeides en detaljert plan for behovstilpasning under og etter drift av deponiet for private avløpsrør og kommunale og private vannrør som er beliggende innenfor det regulerte deponiområdet. Konkrete avtaler/planer bør være et vilkår for deponeringstillatelse. Kostnader knyttet til denne tilpasningen innenfor det regulerte området skal kostes av driver av deponiet. Deponeringstillatelsen må ha et punkt som krever en beskrivelse av samarbeid med hver enkelt nabo som er berørt. Det er i dag usikkerhet hos minst en nabo om hvordan dette skal løses. Vilkår kan være at driften til deponiet skal ha ansvar for at avløpsledninger innenfor deponiområdet til enhver tid fungerer slik de skal. Eier av avløpsanlegget skal koste nyledningen hvis det trengs bort til grensen til deponiområdet, men at endringer i ny avløpsledning på grunn av endringer i driften av deponiet er drivers ansvar selv om ny ledning bekostes av eiendommen som oppgraderer anlegget

sitt. Driver av deponiet forplikter seg til at naboer med privat avløp kan benytte Reitbekken som resipient for godkjent rensed avløp. Selve avløpsanlegget og avløpsledning fram til grensen for reguleringsplanen til deponiet er eier av naboeiendommen sitt ansvar.» Kommunen mener oppgradering av spredt avløp vil bidra positivt til vannkvaliteten i Reitbekken både under drift og etterpå.

Hvis det skal etableres dusj/WC-fasiliteter, bemerker kommunen at det må søkes til kommunen om utslippstillatelse og byggetillatelse for privat avløpsanlegg.

Kommunen har ingen kunnskap om andre planlagte aktiviteter som kan påvirke økosystemene i området utover oppgradering av spredt avløp.

Gaula Fiskeforvaltning (administrasjonen til Gaula Elveeierlag):

Gaula Fiskeforvaltning opplyser at Gaula er vernet gjennom verneplan III for vassdrag, hovedsakelig for å ivareta de store verdiene knyttet til blant annet biologisk mangfold, friluftsliv, landskapsbilde og kulturminner, og for å ta vare på variasjonen i vassdraget. I tillegg er Gaula et nasjonalt laksevassdrag.

Vi får opplyst at omfattende overvåkingsarbeid viser at reproduksjonen for sjøørret og laks er svekket de siste årene, tross «sterk regulering». Bestanden må derfor håndteres med «stor varsomhet».

Med henvisning til de foreslåtte tiltakene for Reitanbekken, som prøvetaking, sedimentasjonsbasseng, gjenåpning etter drift, og revegetering, forventer Gaula Fiskeforvaltning at deponiet ikke vil gi negativ påvirkning på anadrome arter.

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE):

NVE viser til sin innsigelse 28. august 2018 til detaljreguleringen for Udduvold vest, som grunnet i hensynet til naturmiljøet og landskapsformen ravinedal, og at tiltaket er planlagt innenfor verneplan for det varig verna vassdraget Gaula. NVE mener tiltaket må ha konsesjon etter vannressursloven før det kan iverksettes. Fylkesmannen avskjærte innsigelsen i brev av 5. september 2019.

NVE mener saken er av prinsipiell karakter, og har tatt opp avskjæringen med Olje- og energidepartementet (OED), som videre vil avklare saken med Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD). I påvente av avgjørelsen ba NVE Melhus kommune avvente godkjenning av reguleringsplanen, men dette skjedde ikke (vedtak fattet 29. januar 2019).

I denne høringsrunden har NVE sterkt frarådet Fylkesmannen å gi tillatelse til å deponere omsøkte masser. Samtidig varsler de at et eventuelt vedtak om tillatelse vil bli påklaget.

Avklaring fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD)

Fylkesmannens klima- og miljøavdeling, som behandler søknader etter forurensningsloven, har avvendt videre behandling av søknaden til avgjørelsen fra KMD forelå.

I brev av 5. juni 2020 skriver KMD blant annet: «Dersom saken ikke innkalles, vil det være opp til NVE i konsesjonsbehandlingen å avgjøre om og eventuelt på hvilke vilkår deponering kan tillates. OED vil være klageinstans for konsesjonsbehandlingen.»

KMD konkluderte med at det ikke er aktuelt å innkalle kommunens reguleringsplan.

Kommentarer fra SG Deponi AS:

I henhold til saksbehandlingsreglene for behandling av tillatelser etter forurensningsloven (forurensningsforskriften kapittel 36) er SG Deponi AS/Selberg Arkitekter AS gitt anledning til å kommentere de innkomne høringsuttalelsene. Selberg Arkitekter AS sendte kommentarene i brev av 26. august 2020, som oppsummert er:

Der er kun rene masser definert i planbestemmelse § 3.9, som skal deponeres (stein, grus, sand, leire, jord eller myr). Den eneste forbehandlingen som skal foregå, er å skille matjord og stein. Prøvetaking av masser som skal deponeres, er regulert i planbestemmelse § 3.9 tredje ledd. Etter tømning i deponiet vil bilene kjøre ut via steinbruddet, og der underspyles med rent vann, på rist og betongkum (sandfang). SG Deponi AS vil ta prøver av sandfanget, og håndtere det deretter.

Vurdering av nitrogenutslipp, fosforutslipp og pH er gjort i notatet om avrenning og rensing (vedlegg 8 til planbeskrivelsen). Det samme gjelder måleprogram for sigevann, sigevannssediment og eventuelt grunnvann. Overvåkingsprogram, herunder overvåking i Reitbekken, er regulert i planbestemmelse § 8.4.

Klimaoverslag i beregning av 200-årsflom er gjort med klimafaktor 1,4. For øvrig informasjon vises det til punkt 3 (vannmengder eksisterende situasjon) i notatet om avrenning og rensning.

Det henvises til planbestemmelse § 3.10 for vurdering av fare for spredning av fremmede arter.

I planbestemmelse § 3.12 er det krav til stedegent plantemateriale langs bekkens endelige løp. Kantsonen skal ha minimum en bredde på 12 meter fra hver side fra bekkens senterlinje.

Når det gjelder ansvar for omlegging av private vannledninger i området, tilligger dette SG Deponi AS. Private og kommunale ledninger i området vil bli belyst og avklart i forbindelse med igangsetting, ifølge SG Deponi AS.

Utkast til vilkår

SG Deponi AS/Selberg Arkitekter AS fikk oversendt utkast til vilkår i tillatelse 21. september 2019, og kommenterte det i e-post av 29. september 2019.

SG Deponi AS forklarer at den årlige mengden er noe teoretisk, det vil si totalmengden delt på 15 år. De ytrer ønske om at den årlige mengden oppgis i gjennomsnitt (i stedet for maksimal mengde, som ikke kan overstiges uten søknad om endring av tillatelse). Fylkesmannen har vurdert dette under deloverskriften «typer, mengder og tidsbruk» (under Fylkesmannens vurdering).

I etterkant, etter en intern gjennomgang, har Fylkesmannen satt tydeligere krav til støv og fremhevet støv som eget kapittel. Dette har følgelig ført til noen endringer i oppsettet/rekkefølgen.

Krav til tillatelse

Det følger av forurensningsloven § 7 at hovedregelen er at ingen må «ha, gjøre eller sette i verk» noe som kan medføre fare for forurensning. Hva som forstås som forurensning fremgår av § 6. Etter forurensningsloven § 11 har Fylkesmannen, som forurensningsmyndighet på angitte områder, myndighet til å gi tillatelse til forurensning.

Overskytende jord- og steinmasser (overskuddsmasser) som oppstår i forbindelse med samferdselsutbygging og andre anleggsarbeider, regnes som næringsavfall, selv om massene ikke er forurenset av helse- eller miljøfarlige stoffer («rene»).

Ifølge forurensningsloven § 32 skal næringsavfall leveres til godkjent mottak, såfremt det ikke kan gjenvinnes. Med godkjent mottak menes anlegg som har tillatelse etter forurensningsloven. Dersom virksomheten er i strid med kommunens vedtatte planer/arealformål for området, må kommunen godkjenne virksomhetens bruk av området før Fylkesmannen kan gi tillatelse etter forurensningsloven.

Fylkesmannens vurdering

Ved avgjørelse av om tillatelsen skal gis, og ved fastsetting av vilkårene, skal Fylkesmannen legge vekt på de fordelene og ulempene som tiltaket for øvrig vil medføre. Dette innebærer at det må foretas en helhetlig vurdering der både forurensningsmessige hensyn, generelle miljøhensyn og alminnelige samfunnsmessige hensyn tas med i betraktningen. Det følger av både forurensningsloven, og tilhørende forskrifter, prinsipper som Fylkesmannen som forurensningsmyndighet skal legge til grunn ved behandling av søknad om tillatelser.

En tillatelse etter forurensningsloven vil innbefatte frekvensbaserte tilsyn/kontroller fra forurensningsmyndigheten, rapportering og om nødvendig pålegg/krav til undersøkelse.

Fylkesmannen mener aktiviteten som SG Deponi AS har søkt om, kan tillates på visse vilkår. I følgende avsnitt vil vi gjøre rede for våre vurderinger.

Behov for deponi

Ifølge interkommunal arealplan for Trondheimsregionen (IKAP) vil sterk befolkningsvekst og stor utbyggingsaktivitet, i en tiårsperiode, føre til behov for deponering av ca. 20-25 millioner kubikkmeter overskuddsmasser. Udduvold vest/Reitdalen er i IKAP vurdert som et egnet område for deponi.

Et deponi er et permanent disponeringssted på eller under bakken. Som hovedregel skal alt avfall søkes utnyttet/gjenvunnet før deponi vurderes som en løsning. Fylkesmannen forutsetter at slike vurderinger blir gjort tidlig i et utbyggingsprosjekt, slik at deponering kan unngås.

Deponering av rene masser har frem til nylig kun vært regulert gjennom plan- og bygningsloven, og Udduvold vest/Reitdalen er et av de første i fylket som får tillatelse etter forurensningsloven. Vi antar denne tillatelsen kan redusere behovet for deponering i andre områder, som kan ha minst like stor naturverdi. I tillegg kan det spare belastningene med langtransport, og bidra til å forhindre eventuell ulovlig deponering fra ulike aktører/privatpersoner i nærområdet.

Reguleringsbestemmelser

Melhus kommune er planmyndighet og behandler søknader etter plan- og bygningsloven. Gjeldende reguleringsplan med bestemmelser er «Udduvold vest, gnr./bnr. 2/1, 2/2, 3/1, 6/1 m.fl.» (plan-ID 2016011), vedtatt 29. januar 2019. Lokalteteten er regulert til LNFR-areal, med blant annet bestemmelsesområde massedeponi.

Kommunen og Fylkesmannen kan ikke se at tiltaket kommer i strid med denne planen.

Typer, mengder og tidsbruk

Generelt er det viktig for forurensningsmyndighetene å vite hvilke aktiviteter på et anlegg som kan utgjøre en forurensningsfare. I tillatelsen er det satt en årlig ramme på hva og hvor mye som kan mottas på anlegget, og hvor mye som kan deponeres totalt. Vi gjør oppmerksom på at det ikke tillates deponering av inert avfall, eller biologisk nedbrytbart avfall, som ikke er spesifisert som tillatt

å deponere i Miljødirektoratets faktaark «Mellomlagring og sluttdisponering av jord- og steinmasser som ikke er forurenset» (M-1243 | 2018).

Rammevilkåret bidrar til kontroll på rensing av sigevann, trafikk, og at kunder lettere kan vite at anlegget er godkjent for den type avfall som ønskes levert.

Rammen er satt på grunnlag av en vurdering av disponibelt areal til deponering av masser, kapasitet til miljømessig forsvarlig håndtering av masser, og anleggets lokalisering. Fylkesmannen vil ikke oppgi den årlige mengden i gjennomsnitt av den totale deponimengden, slik virksomheten ønsket (i kommentarene etter tilsendt utkast til vilkår). Dette fordi vilkårene er basert på opplysningene i søknaden, blant annet støvnotat, støynotat og trafikknotat. Alle disse har tatt utgangspunkt i en årlig deponimengde på ca. 167 000 m³, det vil si ca. 90 kjøretøy per dag. En maksimal grense vil gi forutsigbarhet, blant annet for naboer. Vi vil imidlertid kunne godta at rammevilkåret overstiges i perioder, såfremt at dette risikovurderes av virksomheten. Vi forventer at slike hendelser blir redegjort for i årsrapportene. Blir det en vedvarende trend, må virksomheten søke om endring av tillatelse (økte mengder). Da kan det bli behov for ny vurdering/beregninger/målinger av blant annet støy-, støv- og trafikkbelastning.

Vi har tatt utgangspunkt i reguleringsplan- og bestemmelsene, og tillatt deponering frem til og med 31. desember 2040. Avslutningsarbeid kan pågå til og med 31. desember 2041.

Drift (oppfylling og avslutning)

Med søknad og reguleringsbestemmelser til grunn, har også vi tillatt drift mellom kl. 07.00 til 18.00 mandag til og med fredag.

Kommunen har krevd at virksomheten skal ha driftsplan for deponering og øvrig anleggsarbeid, og at den skal godkjennes av kommunen. Vi har stilt krav til at deponeringen skal skje i tråd med driftsplanen, men også lagt noen føringer for selve deponeringen. For å redusere faren for tilgrising og støvproblematikk, krever vi et skille mellom ren og skitten sone, og at selve deponiarealet avgrenses så mye som mulig. Driftsplanen kan være tema på tilsyn.

Etter at deponivolumet er fylt opp, eller det ikke lenger tillates mottak, skal deponiet avsluttes etter behovene for regulert etterbruk. Dersom avslutningen av deponiet avviker fra driftsplanen, skal virksomheten, senest 3 måneder før deponeringen opphører, legge frem en plan for endelig avslutning.

I sluttrapporten, som skal sendes inn senest 3 måneder etter at avslutningsfasen er over, skal virksomheten legge frem en vurdering av behovet for etterdrift.

Skjerming

Vi har satt som krav at anlegget skal være skjermet og skiltet, og at det skal være sikret mot adgang for uvedkommende. Dersom SG Deponi AS har valgt en løsning som ikke fungerer etter hensikten, kan Fylkesmannen kreve ytterligere tiltak.

Støy

Støy og rystelser anses som forurensning, jf. forurensningsloven § 6. Virksomheten har redegjort for støyende kilder og vurdert dets belastning for naboer.

SG Deponi AS må holde seg innenfor støykravene som er satt i vilkårene i denne tillatelsen. Grenseverdiene er tilknyttet tillatt driftstid, som er fastsatt på bakgrunn av søknad med støynotat, naboforhold, og reguleringsbestemmelser.

Vi har merket oss at støynotatet tar utgangspunkt i et årlig mottak på 25 000 m³, og samtidig oppgitt at dette tilsvarer ca. 45 lass per dag. Imidlertid er 45 lass brukt som beregningsgrunnlag videre i notatet. Etter våre beregninger tilsvarer 45 lass (15 m³ per lass) et årlig mottak tilsvarende som det SG Deponi AS har oppgitt som gjennomsnittlig årlig mottak (167 000 m³). Vi går ut fra at kartene er basert på riktige tall.

Et støysonekart er en teoretisk fremstilling av støybelastningen fra virksomheten, som baseres på hvilke kilder som finnes ved virksomheten, hvor mange timer de er i bruk, og støyen fra hver enkelt kilde. Resultatet beregnes teoretisk og gjengis på et kart i forskjellig høyde, og på forskjellige tider av døgnet innenfor tillatt driftstid. Fylkesmannen bruker kartet til å vurdere virksomhetens belastning på sitt nærmiljø. Kommunen bruker kartet til å vurdere hvilken annen type bebyggelse de kan tillate i dette nærmiljøet.

Fylkesmannen har satt som krav at støyen skal midles over tillatt driftsperiode for virksomheten (L_{pAekv} = A-veiet gjennomsnittsnivå (dBA) over en angitt tidsperiode). Kravstillingen tar utgangspunkt i virksomhetens driftsmønster, som både er variert og på dagtid. Vårt krav er i tråd med retningslinjer fra Miljødirektoratet, og i likhet med vilkår i liknende tillatelser.

SG Deponi AS må oppdatere støysonekartet i henhold til disse føringene.

Støv

Kommunen har i reguleringsbestemmelse § 3.4 satt en grenseverdi ($PM_{10} \leq 200 \mu\text{g}/\text{m}^3$) for utslipp av støv. Støvsituasjonen skal vurderes kontinuerlig i driftsperioden, hvorav tiltak skal iverksettes i tørre perioder og ellers ved behov. I tillegg skal 300 meter i nedre del av anleggsvegen asfalteres.

Kommunen, som lokal luftforurensningsmyndighet, har tatt utgangspunkt «Retningslinje for behandling av luftkvalitet i arealplanlegging» (T-1520), som skal forebygge og redusere svevestøv (PM, partikulært materiale i en gitt størrelsesorden i luft) med hensyn til folkehelse. Det er vanlig å måle konsentrasjonen av svevestøv i mikrogram per kubikkmeter.

Fylkesmannen, som forurensningsmyndighet for den omsøkte virksomheten, vurderer støvutslippets påvirkning på det ytre nærmiljøet. Virksomhetens største kilde til støvutslipp er, slik vi ser det, kun mineralsk (steinstøv/støv/partikler). Når dette legger seg, kan det føre til negativ påvirkning på naturverdier, eller være sjenerende for naboer. Konsentrasjonen av nedfallsstøv måles vanligvis i gram per kvadratmeter.

I tillatelsen har vi satt en grenseverdi på 5 g/m² i løpet av 30 dager, målt ved nærmeste nabo eller annen som er mer utsatt. Virksomheten skal jevnlig vurdere støvsituasjonen, og plikter å iverksette avbøtende tiltak dersom det er fare for nevneverdig støvutslipp. I dette ligger det at virksomheten må vurdere å gjøre målinger for å dokumentere at grenseverdien overholdes. Dette kan bli tema på tilsyn, eller etterspurt ved eventuelle naboklager.

I likhet med kommunen stiller vi krav til at værmessige tørre perioder er særlig vurdert. Støv på (offentlig) vei skal fjernes regelmessig, basert på risikovurderingen.

Vi har blant annet lagt virksomhetens støvnotat til grunn i våre vurderinger. Som med støvnotatet går vi ut fra at kartene for støvutslipp er basert på riktige tall (se deloverskriften «støy»).

Trafikk til og fra anlegget

Fylkesmannen har ikke funnet grunnlag til å sette vilkår om forurensning fra trafikk til og fra anlegget. Vi mener trafikken ligger innenfor det som må forventes av de aktivitetene som er regulert i gjeldende plan.

Dersom det blir klager på støy, støv eller annet som knyttes til trafikken, kan Fylkesmannen kreve ytterligere beregninger og/eller målinger i omgivelsene, for virksomhetens regning.

Lukt

Vi kan ikke se at virksomheten har vurdert lukt som en hendelse i ROS-analysen. Med de typene masser som skal deponeres, mener vi risikoen for sjenerende lukt til omgivelsene er liten. Vi har likevel stilt krav om at luktutslipp skal holdes så lavt som mulig.

Hvis det blir klager, vil Fylkesmannen vurdere tiltak.

Klimatilpasning

Det er i tillatelsen stilt krav om at anlegget skal utformes slik at ekstremvær/klimaendringer hensyntas, blant annet ved å hindre at overvann kommer inn på anlegget. Klimaendringer, særlig økt nedbør og flom, skal vurderes i miljørisikovurderingen.

Grunnforurensning

De berørte eiendommene (gnr. 2/1, 2/2, 3/1, 4/1, 4/2, 6/1, 6/2, 6/8 og 8/5 i Melhus kommune) er ikke registrert i Miljødirektoratets database over eiendommer med forurenset grunn (Grunnforurensningsdatabasen). Fylkesmannen vurderer at den omsøkte aktiviteten sannsynligvis ikke vil medføre grunnforurensning.

Dersom virksomheten har gjort eller i fremtiden gjør undersøkelser på den aktuelle eiendommen, skal funnene registreres i databasen. Dette skal også gjøres dersom det er mistanke om at grunnen er forurenset.

Databasen er bygget opp slik at bedriften/bedriftens konsulent selv kan opprette egne lokaliteter og legge inn data. Fylkesmannen får melding om dette og godkjenner innleggingen før denne blir synlig i databasen og eiendomsmatrikkelen. Data leveres på importformat, som finnes på <http://grunnforurensning.miljodirektoratet.no>. Her finnes også oversikt over hvilken informasjon som skal registres i henhold til databasens retningslinjer og nødvendig veiledningsmateriale.

Vurdering etter vannforskriften

Tiltak som medfører fare for forurensning av vann skal vurderes i henhold til vannforskriften, der formålet er å beskytte og om nødvendig forbedre miljøtilstanden i alle elver, innsjøer, grunnvann og kystnære områder. Ifølge vannforskriften § 4-6 skal tilstanden i overflatevann og grunnvann beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomstene skal ha minst god økologisk og god kjemisk tilstand.

Vannforskriften § 12 gir åpning for ny aktivitet eller nye inngrep som likevel i en liten grad kan påvirke tilstanden i resipienten negativt. Det kan tillates forringelse fra svært god til god økologisk tilstand forutsatt at visse vilkår er oppfylt.

I Vann-Nett er Reitanbekken (122-144-R) registrert med svært dårlig økologisk tilstand, basert på fisk som kvalitetselement. Den kjemiske tilstanden er ukjent. Bekken er påvirket av diffuse avrenninger fra dyrkamark, nedlagt industriområde (lagring av masser øst for bekken), og spredt bebyggelse. I tillegg er det registrert at den er betydelig nedslammet i anadrom del, og at bekkeløpet antas noe omlagt. I forbindelse med detaljreguleringen fremkommer at anadrom strekning stoppes av et naturlig vandringshinder nedstrøms reguleringsområdet/deponiet. I Vann-nett er det lagt inn kommentar om at bekken bør settes som sterkt modifisert vannforekomst mens driften av deponiet pågår.

Reitanbekken renner ut i nedre del av Gaula. I Vann-nett er Gaula nedre del (122-19-R) registrert med moderat økologisk tilstand, basert på fisk som kvalitetselement. Den kjemiske tilstanden er god. Gaula er nasjonalt laksevassdrag, og varig verna mot kraftutbygging i verneplan III for vassdrag.

I reguleringsbestemmelsen § 9.1 krever kommunen at det, før deponering, skal opparbeides og tilrettelegges for gode forhold for gyting og opphold for sjøørret i nedre del av Reitanbekken. Dette bør gjennomføres i perioden 15. juli til 15. september, for å unngå de mest sårbare periodene for ørreten. Videre har kommunen stilt krav om prøvetaking i bekken før lukking av bekkeløp, og at den ved gjenåpning skal ha minst like god økologisk og kjemisk tilstand som før lukking. Fylkesmannen har kun sett på de forurensningsmessige konsekvensene knyttet til driften av deponiet.

Vi krever at deponiet skal drives slik at det i minst mulig grad forurenses nærliggende vassdrag. Det skal avgrenses fra innsig og inntrenging av grunn- og overflatevann. Sigevann som siger ut skal passere sedimentasjonsbasseng før utslipp til Reitanbekken, og utslipp derfra skal kontrolleres i henhold til et fast måleprogram. Som et minimumskrav skal det analyseres på stoffer som vi mener kan forekomme i den type masser som skal deponeres. I tillegg krever vi at utslippets påvirkning på bekken skal overvåkes i tråd med bestemmelsene i vannforskriften for tiltaksorientert overvåking. Overvåkingen skal gjennomføres av fagkyndig.

Virksomheten er vurdert til ikke å komme inn under unntaksbestemmelsene i vannforskriften § 12. Fylkesmannen vurderer det slik at tiltaket er av en slik art at det er mulig å rense eventuelt utslipp slik at bestemmelsen i § 4 i vannforskriften kan overholdes, og målene i forvaltningsplanen kan oppnås.

Vurdering etter naturmangfoldloven

Ifølge naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8-12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet som berører naturmangfold. Dette innebærer at naturmangfoldlovens prinsipper også må legges til grunn når det gjøres vurdering etter forurensningslovens bestemmelser. Nedenfor følger en vurdering av tiltaket i henhold til lovens retningslinjer.

Deponiet er nylig regulert, og kunnskapsgrunnlaget og konsekvensene av tiltaket er vurdert i kommunens behandling av saken. Fylkesmannen har ikke vurdert kunnskapsgrunnlaget ytterligere, men sett på de forurensningsmessige konsekvensene knyttet til driften av deponiet.

§ 8 – kunnskapsgrunnlaget

Kunnskapsgrunnlaget er vurdert i kommunens behandling av detaljreguleringen, blant annet i konsekvensutredningen for naturmiljø. Oppsummert vil deponeringen føre til at Reitdalen gjenfylles og natur går tapt. Blant annet gjelder dette en andel av naturtypene rik edelløvsskog og gråorheggeskog, som begge er registrert med viktig verdi. Det antas også at området vil fremstå dårligere

for vilt etter anleggsfasen, som følge av tapte biotoper. Reitanbekken vil bli lukket i anleggsperioden, men hevet og gjenåpnet etter endt deponering. Kommunen har stilt krav om at kantvegetasjonen skal bestå av stedegent plantemateriale. Det vurderes som positivt med etablering av gyteområder og opprydding på anadrom strekning. Noen av de eldre almene vil bli bevart, da disse finnes utenfor deponeringsområdet.

Dersom det oppdages forhold ved driften som kan påvirke miljøtilstanden i nærområdet eller resipienten, må bedriften risikovurdere konsekvensen av sin virksomhet og eventuelt gjøre tiltak.

§ 9 – føre-var-prinsippet

Virksomheten skal drives på en slik måte at utslipp til resipient eller grunn er under kontroll, og slik at påvirkning og forurensningsreducerende tiltak jevnlig må vurderes. Dersom det skal gjøres en større kartlegging av grunnvann og overflatevann i området, kan bedriften bli pålagt å bidra til dette. Det kan også bli aktuelt å kreve ytterligere rensing av sigevann dersom det avdekkes behov for det.

Med dette mener Fylkesmannen at risikoen for irreversibel skade på naturmangfoldet i nærområdet er liten.

§ 10 – samlet belastning

Under normale driftsforhold, med avbøtende tiltak, vil det ikke være utslipp til vannforekomsten som gir økt samlet belastning. Reitanbekken (og Gaula) kan likevel være preget av aktivitet i nærområdet. Med måleprogram og overvåking i Reitanbekken skal virksomheten ha kontroll på utslippet fra sedimentasjonsbassenget, og bruke resultatene til å vurdere ytterligere forurensningsreducerende tiltak.

Det kan bli aktuelt å pålegge overvåking i større omfang dersom miljøtilstanden forverres i vannforekomsten.

§ 11 – kostnadene ved miljøforringelse

Det er tiltakshaver som skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på miljø og naturmangfold som tiltaket volder. Hvis det viser seg at belastningen fra driften blir for stor, må bedriften ta kostnadene med forbedringstiltak.

§ 12 – miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Det skal tas utgangspunkt i driftsmetoder, teknikk og lokalisering som ut fra en tidligere, nåværende og fremtidig bruk av naturmangfoldet og økonomiske forhold gis de beste samfunnsmessige resultatene.

Bedriften plikter å redusere sine utslipp så langt dette er mulig uten urimelige kostnader. Anlegget skal benytte best tilgjengelige teknikker så langt som råd, når dette ikke medfører urimelige kostnader.

Konklusjon

Fylkesmannen har vurdert søknaden og opplysningene som har fremkommet under behandlingen, og gir SG Deponi AS tillatelse etter forurensningsloven til virksomhet i Melhus kommune som omsøkt og på vedlagte vilkår.

Fylkesmannen har ved avgjørelsen av om tillatelse skal gis og ved fastsetting av vilkårene lagt vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket, sammenholdt med de fordeler og ulemper som

tiltaket vil medføre. Ved fastsetting av vilkårene har Fylkesmannen videre lagt til grunn hva som kan oppnås med best tilgjengelige teknikker.

Frister i tillatelsen

Bedriften må forholde seg til følgende frister i tillatelsen:

Tiltak	Frist/hyppighet	Vilkår
Mottak og deponering	31. desember 2040	1
Avslutningsarbeid	31. desember 2041	1
Prøvetaking/analyse fra renseinnretning	Basert på eget måleprogram, minst to ganger årlig	6.3
Overvåking i Reitanbekken	Basert på eget overvåkingsprogram	6.4
Oppdatert støysonekart	Snarest	8.2
Årsrapport, med blant annet vurdering av prøvetakingsresultater	1. mars årlig, til 2041	12.1
Sluttrapport, med blant annet vurdering av behov for etterdrift	3 måneder etter avslutning / 1. mars 2042	12.2

Ansvarsforhold

SG Deponi AS er ansvarlig for at anlegget drives i henhold til denne tillatelsen. Brudd på utslippstillatelsen er straffbart etter forurensningsloven §§ 78 og 79.

Denne tillatelsen fritar ikke SG Deponi AS for å innhente nødvendige tillatelser fra andre sider av virksomheten, som for eksempel arbeidsmiljø, mattrygghet, brann- og eksplosjonsvern med mer.

Denne tillatelsen fritar ikke SG Deponi AS for erstatningsansvar etter de alminnelige erstatningsregler, jf. forurensningsloven § 10 andre ledd. At forurensning er tillatt utelukker ikke erstatningsansvar for skade, ulempe eller tap forårsaket av forurensningen, jf. forurensningsloven § 56.

Det kan foretas endringer i denne tillatelsen i medhold av forurensningsloven § 18. Krav om endringer kan stilles både fra forurensningsmyndighetene og fra bedriften. En eventuell endringssøknad skal foreligge i god tid før endringen ønskes gjennomført. Tillatelsen kan tilbakekalles eller endres, jf. forurensningsloven § 18.

Forholdet til annet regelverk/myndigheter

En tillatelse etter forurensningsloven fritar ikke virksomhetens plikt til å innhente nødvendige tillatelser fra annet regelverk. Virksomheten må selv finne ut av dette med aktuelle myndigheter før oppstart.

Dette kan for eksempel være aktuelt for omlegging eller etablering av vann- og avløpsledninger (kommunen) og/eller vurdering etter vannressursloven (NVE). Også andre myndigheter kan være aktuelle.

I de tilfeller der det foreligger flere regelverk som omhandler samme forhold, er det de strengeste kravene som gjelder.

Regelhjelp

For informasjon om regler som kan være aktuelle for virksomheten/bedriften, viser vi til Miljødirektoratet sin hjemmeside www.miljodirektoratet.no.

Gebyr

SG Deponi AS (tidligere SG Entreprenør AS) er i brev av 10. oktober 2019 varslet om gebyr for Fylkesmannens saksbehandling. Fylkesmannen har ikke mottatt noen kommentarer på dette varselet.

På bakgrunn av de opplysninger som bedriften har gitt i søknaden, og tidsbruk på søknaden, er bedriften plassert i gebyrsats 6, jf. forurensningsforskriften § 39-3, jf. § 39-4. Sats 6 tilsvarer en ressursbruk på 1 ukeverk, og inkluderer blant annet gjennomgang av dokumenter, telefonhenvendelser, e-postutvekslinger, og kollegaers/leders gjennomgang av saken. Det betyr at bedriften må betale et gebyr på kr 33 300 for saksbehandlingen (sats for 2020, da det meste av arbeidet er utført dette år).

Faktura med innbetalingsblankett ettersendes fra Miljødirektoratet. Gebyret forfaller til betaling 30 dager etter fakturadato.

Vedtak om gebyrsats kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker etter at dette brevet er mottatt, jf. forurensningsforskriften § 41-5. Eventuell klage bør begrunnes og skal sendes til Fylkesmannen. Klagen gis ikke oppsettende virkning, og det fastsatte gebyr må derfor betales i samsvar med ovenstående. Hvis Miljødirektoratet imøtekommer klagen, vil det overskytende beløp bli refundert.

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet av sakens parter eller andre med rettslig klageinteresse innen 3 uker fra underretning om vedtak er kommet frem eller fra vedkommende fikk eller burde skaffet seg kjennskap til vedtaket. En eventuell klage skal angi hva det klages over og den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og andre opplysninger av betydning for saken bør nevnes. Klagen skal sendes til Fylkesmannen.

En eventuell klage fører ikke automatisk til at gjennomføringen av vedtaket utsettes. Fylkesmannen eller Miljødirektoratet kan etter anmodning eller av eget tiltak beslutte at vedtaket ikke skal gjennomføres før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Avgjørelsen av spørsmålet om gjennomføring kan ikke påklages.

Innsyn

Med visse begrensninger har partene rett til å se sakens dokumenter. Nærmere opplysninger om dette fås ved henvendelse til Fylkesmannen.

Tillatelsen blir offentlig tilgjengelig på www.norskeutslipp.no.

Med hilsen

Marit Lorvik (e.f.)
seksjonsleder
Klima- og miljøavdelingen

Ida Frøya Svendsen
ingeniør
Klima- og miljøavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg

1 Vilkår i tillatelse - deponering av rene masser - Udduvold vest / Reitdalen - SG Deponi AS

Kopi med vedlegg til:

Oddgeir Stavseth	Øyåsvegen 236	7224	Melhus
Olav Duesten	Klungvegen 53	7224	MELHUS
Torborg Duesten	Øyan 240	7224	Melhus
YRAGUTTEN SKIKLUBB	c/o Marit Larsen Hernes Blekesmyra 10	7224	MELHUS
Børge Barlindhaug	Klungvegen 121	7224	Melhus
Cecilie Køste	Øyåsvegen 228	7224	Melhus
Kristin Saltnes Øverås	Øyåsvegen 238	7224	Melhus
Terje Solli	Hynneveien 19	7300	ORKANGER
Edle Kaspara Keiserås	Klungvegen 1	7224	Melhus
Eirik Engan	Øyåsvegen 187	7224	MELHUS
Jardar Saltnes	Øyåsvegen 234	7224	Melhus
Melhus kommune	Rådhusveien 2	7224	MELHUS
Oddrun Duesten	Klungvegen 58	7224	Melhus
Norges vassdrags- og energidirektorat	Postboks 5091	0301	OSLO
Trøndelag fylkeskommune	Fylkets hus, Postboks 2560	7735	STEINKJER
Eli Ingeborg Sandvik	Klungvegen 113	7224	Melhus
Jan Arild Tirslaug	Klungvegen 2	7224	Melhus
Ole Morten Øyås	Øyåsvegen 167	7224	Melhus
Tor Duesten	Klungvegen 60	7224	Melhus
STATENS VEGVESEN	Postboks 1010 Nordre Ål	2605	LILLEHAMMER
Ann-Kristin Olsen	Klungvegen 40	7224	MELHUS
Kine Bjørkvoll	Klungvegen 30	7224	Melhus
Ståle Singstad	Øyåsvegen 205	7224	MELHUS
Toralf Reitan	Klungvegen 119	7224	MELHUS
ARBEIDSTILSYNET TRONDHEIM	Postboks 4720 Torgarden	7468	TRONDHEIM
KONGENS GATE			
Jens Øyaas	Øyåsvegen 214	7224	MELHUS
Marte Bull Bakk	Dyre Halses Gate 9	7042	Trondheim
Per Magne Reitbakken	Øyan 370	7224	Melhus

Likelydende brev sendt til:

SELBERG ARKITEKTER AS	Postboks 6094 Torgarden	7434	TRONDHEIM
SG DEPONI AS	Postboks 53	7221	MELHUS